

έννοια¹

έννοια¹, η κ. έγνοια, η ουσ. [<αρχ. ἔννοια], η έννοια. **1.** η σκέψη, η φροντίδα, το ενδιαφέρον. (Τραγούδι: *κουκλίτσα μου κερένια, παλιά γλυκιά μου έννοια*). **2.** ο μπελάς, η σκοτούρα, η ανησυχία: «έχω πολλές έννοιες στο κεφάλι μου»· βλ. και λ. έγνοια·

- είσαι στην έννοια μου ή σ' έχω έννοια ή σ' έχω στην έννοια μου, μεριμνώ, φροντίζω για σένα, σε έχω στη σκέψη μου, σε σκέφτομαι, ενδιαφέρομαι για σένα: «δε θα ξεχάσω να κάνω αυτό που σου υποσχέθηκα, γιατί σ' έχω πάντα στην έννοια μου»·

- έννοια σου! απειλητικό ή καθησυχαστικό επιφώνημα για μελλοντική μας ενέργεια: «τώρα κάνεις ό,τι θέλεις, αλλά έννοια σου, γιατί πίσω έχει η αχλάδα την ουρά! || μην ξεχάσεις να πεις κάποιον καλό λόγο για μένα. - Έννοια σου!». (Λαϊκό τραγούδι: *έννοια σου και δε θα μου γλιτώσεις, όλα τα σπασμένα εσύ θα τα πληρώσεις*)·

- έννοια σου και θα καλοπεράσεις! να το έχεις καλά μέσ' στο μυαλό σου, πως θα έρθει ο καιρός που θα σε τιμωρήσω σκληρά, που θα σε καταταλαιπωρήσω·

- έννοια σου και θα λογαριαστούμε! ή έννοια σου και θα τα πούμε! (απειλητικά) να μην ξεχνάς πως θα έρθει ο καιρός που θα λύσουμε τις διαφορές μας, πως θα αναμετρηθούμε δυναμικά·

- έννοια σου και θα μου το πληρώσεις! σου υπενθυμίζω πως θα έρθει κάποτε ο καιρός που θα σου ανταποδώσω τα ίσα, που θα σε εκδικηθώ·

- χόρενε κυρά και σειού, μα έχε κι έννοια του σπιτιού, βλ. λ. [κυρά](#).